

๒๓ มิถุนายน ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๕๑

เรื่องวางระเบียบ คำแทนชื่อ และคำรับ คำปติเสช

ด้วยคณะกรรมการ ส่งเสริม วัฒนธรรม ภาษาไทย ได้ประชุม เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๕ พิจารณาปรึกษาเห็นว่า คำแทนชื่อ และคำรับ คำปติเสช ที่ใช้อยู่ในภาษาไทยมีมากคำ และการใช้ก็สับสนปะปนกันมาก ไม่เป็นระเบียบ สมควรรู้จักคำเหล่านี้ในภาษาไทยให้เป็นระเบียบเรียบร้อยทั้งในการเขียน และการพูด แต่คำแทนชื่อสำหรับบุรุษและพจน์อื่น ๆ ไม่สู้มี บัญหาย่งยากนัก ยังมีบัญญัติอยู่แต่บุรุษที่ ๑ เอกพจน์ก็ควรจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศส เมื่อได้มีอภิปรายกันแล้ว ยังคงมีคำที่เหลือไว้พิจารณาสองคำ คือ ฉัน และ ข้าเจ้า จึงลงมติว่า ในการนี้ควนที่จะได้ฟังความคิดความเห็นของประชาชน ส่วนรวมโดยทั่วไป จึงขอให้กรมโคสนาการช่วยโคสนา ขอความคิดความเห็น ทั้งจากหนังสือพิมพ์และประชาชน ต่อมาได้ปรากฏข้อความสแดงเหตุผลทั้งในหนังสือพิมพ์และที่ประชาชนส่งมา แต่ส่วนมากสนับสนุนไปในทางที่ใ้ใช้ คำว่า “ ฉัน ” กรรมการคนนี้จึงได้ประชุมกันอีกครั้งหนึ่ง เมื่อ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๔๘๕ พิจารณาเห็นว่าควนใช้คำแทนชื่อ

ตอนที่ ๔๑ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ มิถุนายน ๒๔๙๕

และคำรับ คำปฏิเสธ ให้เป็นระเบียบ โดยอนุโลมตาม
ความเห็นของประชาชนส่วนมาก และได้เสนอการวางระเบียบ
มายังคณะรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

๑. คำแทนชื่อ

	เอกพจน์	พหูพจน์
บุรุษที่ ๑ ให้ใช้ว่า	ฉัน	เรา
บุรุษที่ ๒ ให้ใช้ว่า	ท่าน	ท่านทั้งหลาย
บุรุษที่ ๓ ให้ใช้ว่า	เขา	เขาทั้งหลาย
	มัน	พวกมัน

คำว่า “มัน” ให้ใช้เฉพาะที่ไม่ใช่บุคคล และไม่ใช้สิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่เคารพนับถือ

๒. คำรับ คำปฏิเสธ

คำรับ ให้ใช้ว่า จ้ะ
คำปฏิเสธ ให้ใช้ว่า ไม่
ส่วนราชาศัพท์ ให้คงใช้ตามเดิม

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาระเบียบคำแทนชื่อ และคำรับ
คำปฏิเสธ ตามที่คณะกัมการส่งเสริมวัฒนธรรมภาษาไทยเสนอมา

๒๓ มิถุนายน ๒๕๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๕๑

ข้างต้นนี้ มีความเห็นชอบด้วย จึงลงมติเป็นเอกฉันท์ ให้ใช้
ระเบียบนี้ภายในวงราชการทั่วไป และถ้าประชาชนภายนอก
ประสงค์จะอนุโลมใช้ตาม ก็ให้ใช้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๘๕

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี